

# РЕШЕНИЕ

№ 2706

гр. София, 22.04.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав**, в публично заседание на 20.04.2021 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Катя Аспарухова**

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **1440** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и във връзка с чл.45г от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Х. Х. А., регистриран като лице търсещо закрила в Република България, гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН] срещу РЕШЕНИЕ № РПЗТ – 3 от 14.01.2021г. на Председателя на Д. при МС, с което по молбата на жалбоподателя от 11.01.2021г. е отказано да му бъде прекратено настаняването в помещение от затворен тип, постановено с влязлото в сила решение №РПЗТ-6 от 15.05.2019г. на Председателя на Д..

С жалбата се навеждат оплаквания за незаконосъобразност на оспорвания административен акт. Твърди се, че настаняването първоначално е незаконосъобразно, тъй като е без срок, съответно е обвързано с отпадане на основанията за настаняването. Твърди се, че свободата на движение към момента на настаняване е ограничена за срок от 607 дни или повече от 19 месеца. Прави се съпоставка с принудителното настаняване в СДВНЧ, което може да бъде максимално за срок от 18 месеца. Твърди се, че е нарушена целта на настаняването в помещение от затворен тип, като същата е да се осигури своевременно разглеждане на молбата за закрила. С оглед всичко изложено – се моли са се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата си чрез адв.Ж.. Твърди, че понастоящем настаняването е прекратено въз основа на нов акт на ответника.

Ответникът се представлява от юрк.М., която оспорва жалбата като неоснователна.

Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли същата. Счита, че оспорваното решение на председателя на Д. при МС е постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон, доколкото е имало становище на Д., че лицето представлява заплаха за сигурността.

В съдебно заседание ответникът представя новото решение №РПЗТ-18 от 19.04-2021г. на Д. за прекратяване на настаняването въз основа на новото становище на Д..

Представителят на СГП-прокурор Г. изразява становище за неоснователност на жалбата и предлага да се отхвърли.

Административен съд София град, I отделение, 47 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима като подадена по отношение на подлежащ на оспорване акт, постановен по чл.45г, ал.3 от ЗУБ и от адресат на същия. Също се прави констатацията, че обжалването е в срок, доколкото решението е връчено на жалбоподателя на 20.01.2021г. и жалбата е депозирана в АССГ на 27.01.2021г.. Не води до отпадане на интереса на лицето на ново решение за прекратяване на настаняването, поради което жалбата следва да се разгледа по съществото ѝ аз преценка законосъобразността на акта към момента на постановяването му.

Следва да се съобрази, че производството пред ответника е започнало по молба на Х. Х. вх.№КП-64 от 11.01.2021г. с искане да бъде преместен от помещението от затворен тип/Б./ и да бъде настанен в център от отворен тип, доколкото лицето е било настанено в център от затворен тип въз основа на решение РПЗТ-6 от на 02.03.2020г. на ответника. Не е спорно, че жалбата срещу същото е отхвърлена с решение №1493 от 02.03.2020г. по адм.дело №5703/2019г. на АССГ /л.16 /. Видно от мотивите на същото причината за настаняване на лицето е писмо №М-6544 от 10.05.2019г. на Д., че лицето представлява заплаха за националната сигурност, поради което правното основание е чл.45в, ал.1 т.3 от ЗУБ. Във връзка с последното - настаняването е до отпадане на основанията вкл. тази хипотеза е била обсъдена в мотивите на решението на АССГ, както и възможността при наличие на нови обстоятелства относно настаняването – да се поиска преразглеждане на същото по чл.45г, ал.3 от ЗУБ.

С оглед последната норма именно молителят е депозирал своето искане, като не е изложил доводи, които да наведат на извода, че е отпаднало основанията за настаняване.

Предвид посочената фактическа обстановка – ответникът Председателят на Д. с оспорения акт, постановен при условията на заместване от зам.председателя въз основа на заповед РД-05-15 от 12.01.2021г., е отказал да прекрати настаняването. Съображенията в заповедта са именно изложените по-горе обстоятелства, свързани с причината за настаняване и липсата на основания водещи до извода, че те са отпаднали.

В съдебното производство е представено решение №РПЗТ-18 от 19.04-2021г. на Д. за прекратяване на настаняването въз основа на новото становище на Д., че по допълнителни данни е установено, че лицето не представлява заплаха за националната сигурност.

**С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО ОТ ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:**

Оспореното решение е постановено от компетентен орган какъвто е Председателят на Д. по чл.45г от ЗУБ. Видно от същото зам.председателят на Д. е замествал по силата на Заповед №РД-05-15 от 12.01.2021г. на л.14 Председателя. Същият е бил сезиран с

молба за прекратяване на настаняването, но не е представил доказателства за отпаднали въз връзка със същото основания. Правилно с оглед направеното искане е била анализирана фактичката обстановка. Преценено е било изначалното основание за настаняване и влязлото в тази връзка решение на АССГ. С оглед изложеното обосновано е бил направен правният извод, че искането на лицето е неоснователно. Съдът напълно споделя изложените от ответника фактически и правни основания. Същите не са спорни и за страните. Следва да се има предвид, че с жалбата се навеждат 2 групи доводи. Първата касаят законосъобразността на постановеното вече и влязло в сила, вкл. потвърдено от съда, решение за настаняване. Тези доводи не подлежат на разглеждане като преклудирани. Настаняването е по чл.45в, ал.1 т.3 от ЗУБ т.е. във връзка със становище на Д. за заплахата за националната сигурност и в посочената хипотеза не е обвързано със срок. Изложеното изрично е обсъдено в мотивите на АССГ при възражението за незаконосъобразност и несъобразяване с целта на закона на решението за настаняване. Последното като влязъл в сила акт има стабилитет и задължава както органа, така и съда да съобрази последиците му. Вторият довод отново е неотносим като свързан с изпълнението до момента на решението за настаняване и периода. В закона – няма максимален срок, подобно на настаняването в СДВНЧ по ЗЧРБ, каквато препратка прави оспорващият. Настаняването в посочената хипотеза е до отпадане на основанията- конкретното основание е становището на Д. за заплахата за сигурността. Видно е, че е представено ново становище от 16.04.2021г. и въз основа на него е постановено вече последващо решение от 16.04.2021г. за прекратяване на настаняването в посоченото помещение.

Във връзка с гореизложеното - следва да се има предвид, че нормите свързани със сигурността са специални. Целта е да се защити националната сигурност, както и обществения интерес пред личността на оспорващия, който търпи подобни рестрикции вкл. и на свободата си на движение, на което се позовава. Преценката, която прави Д. е специална, неподлежаща на съдебен контрол и по отношение на същата – ответникът действа при условията на обвързана компетентност. Същият е длъжен да настани лицето по чл.45в, ал.1 т.3 от ЗУБ в помещение от затворен тип при наличието на становище за това от Д. и съответно постановяването на нов акт за прекратяването на настаняването може да се извърши само въз основа на друго становище в обратния смисъл. Практиката в тази връзка на съда е константна за характера на становището /в този смисъл е Решение №1160 от 25.02.2019г. по адм. дело №11275/2018г. на АССГ, Решение №7793 от 20.12.2018г. по адм. дело №6889/2018г. на АССГ, оставено в сила от ВАС с Решение №48 от 16.09.2019г. по адм. дело №С-8 от 2019г., както и Решение №5745 от 16.10.2017г. по адм. дело №7755/2017г., Решение №7725/14.12.2017г. по адм. дело №10234/2017г. на АССГ, 47-ми състав/. Гореизложеното е така, тъй като Д. е специализиран орган, който е компетентен да извърши преценка дали кандидатът за международна закрила представлява заплахата за националната сигурност съгласно чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС и чл. 58, ал. 10 от ЗУБ, поради което и становището е задължително и обвързващо за решаващия орган към Д. при МС. Трябва да се има предвид, че информацията, събрана от Д. при изпълнение на специалните й правомощия по закон – чл. 4, ал. 1 от ЗДАНС, е резултат от процедура, при която се извършват дейности по наблюдение, разкриване, противодействие, предотвратяване и пресичане на замислени, подготвяни или осъществявани посегателства срещу националната сигурност – чл. 4, ал. 2 от ЗДАНС. Именно поради специфичния характер на информацията, съдържаща данни

касаещи националната сигурност, тя дори не може да бъде предоставяна в пълен обем на лица извън агенцията, включително на съда и страните по делото. Тази информация е официална, удостоверителна и същата не може да бъде оборена или опровергана от жалбоподателя, дори да има достъп до нея. Тези обстоятелства, както се посочи са относими към самото решение за настаняване, но доколкото отказът, предмет на настоящето дело е обвързан със същото – следва отново да се маркират включително и да е отбележи, че при постановяването на този акт чл.45а от ЗУБ задължава ответника да прецени дали може по отношение на лицето да се приложи по-лека мярка.

Следователно, СЪДЪТ намира, че решението е постановено от компетентен орган, в производство без допуснати съществени процесуални нарушения, с писмен и мотивиран акт, след обсъждане на конкретните обстоятелства и при правилно приложение на материално-правната норма на чл.45г, ал.1 от ЗУБ, както и в съответствие с целта на закона, поради което жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Водим от горното СЪДЪТ

**РЕШИ:**

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Х. Х. А., регистриран като лице търсещо закрила в Република България, гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН] срещу РЕШЕНИЕ № РПЗТ – 3 от 14.01.2021г. на Председателя на Д. при МС, с което по молбата на жалбоподателя от 11.01.2021г. е отказано да му бъде прекратено настаняването в помещение от затворен тип постановено с влязлото в сила решение №РПЗТ-6 от 15.05.2019г. на Председателя на Д..

Решението е окончателно на основание чл.45г , ал.1 от ЗУБ.

СЪДИЯ: